

[Erhard Jakobsen]

længe nok, har set landmænd blive hængende på deres ejendom og få deres børn til at gøre det også, til trods for at vi andre rev os i håret og sagde: hvorfor gør de det? Jeg tænker på tiden indtil EF. Der var intet håb, der var ingen fremtid, syntes man, men de blev der, de sled, og de arbejdede. Så kom EF, og det er naturligvis rent vrøvl at påstå, at EF skulle have skadet landbruget. Det er så iøjnefaldende vrøvl, at der ingen grund er til at argumentere imod det. Landmændene fik håb, og de udnyttede det. En beundringsværdig indsats er præsteret, siden landbruget kom i EF. Man kan se det overalt i landet, og man kan se det på beskæftigelsen ude omkring, hvor landmændene har virket.

Vi var mange, der stillede store forventninger – det gør vi for øvrigt endnu, for landbruget er jo ikke sådan at kue. Vi stiller store forventninger til, at landbruget i fremtiden kan fylde et gab ud i Danmarks eksportvirksomhed, et gab, som vi lider under, og som vi ustandselig taler om.

I den forbindelse er det økonomisk et slag i ansigtet på de fremtidsudsigter, der dér ligger. Psykologisk er det endnu værre. Psykologisk er det en hån, man slynger ud mod landmænd, og det værste er: jeg er bange for, det er et knæfald for den gamle, tarvelige misundelse – dette med de fede bønder og alt det dér, man har sagt af venligheder helt tilbage fra 1930'erne, hvor landbruget også var hårdt ramt. Jeg er bange for, det er et knæfald for den billige holdning hos nogle i byerne over for landet. Det er en sørgelig ting, om den slags kan genoplives i vor tid og efter det, vi indtil nu har set.

Vi vender os altså med alt det, vi kan, imod det her. Men vi gør det også af en anden grund. Det er fremgået tydeligt, som vi sagde det under den forrige debat – den, vi havde lige før, om ændringsforslagene – at dette kun er forløberen; dette er det første skridt på vejen til at forberede en tilbagevendende til tidligere tiders hårde beskatning af fast ejendom. Det er noget, man er på vej med.

Vi advarede før valget vælgerne om, at det kunne ske. Vi sagde: hvis I stemmer på de partier, der taler om arbejdsfri indkomster og samfundsskabte værdier og hele den dér lorumlarum, så skal I bare vide, hvad det betyder. Det betyder øgede skatter på dem, der med ofre og med stor indsats har skaffet sig

det, de selv skal bo i, eller den arbejdsplads, de selv skal arbejde på.

Vi ser det her som et meget, meget alvorligt skridt i den retning, og derfor kan jeg kun sige, at skulle lovforslaget falde, og skulle regeringen derefter beslutte at træde tilbage og udskrive valg, så vil jeg i dette ene tilfælde – i modsætning til mange af de andre lovforslag, hvor jeg syntes, det var urimeligt, om det skete – betragte det som helt naturligt, og jeg skulle med glæde gå ud og søge at fortælle befolkningen, hvad der ligger bag ved denne holdning, hvor skadeligt det er, hvor farligt det er, og hvor meget der bør sættes ind på at stoppe den udvikling, man søger at sætte i gang med dette lovforslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

I kristeligt folkeparti beklager vi meget, at regeringen ønsker at opretholde dette lovforslag. Forslaget har ingen værdi ud fra en finansøkonomisk betragtning, det har ingen betydning for finansskassen. Det er – om jeg så må sige – kun et udslag af en fordelingspolitisk dille, som er løbet hen over regeringen. Kristeligt folkeparti har fra første færd sagt fra over for sådan en skat. Den er urimelig, og hvad værre er, den nedsætter investeringerne i landbruget, både på grund af beløbet, men i særlig grad på grund af de psykologiske virkninger. Det giver et dårligt investeringsklima i landbruget. Jeg må sige til den højtærede skatteminister, at blot et investeringsfald på 5 pct. inden for landbruget giver et valutatab på de 250 mill. kr., som skatteministeren med alle midler nu søger at få inddrevet i finansskassen.

Vel, vi kan ikke blive ved at snakke om dette lovforslag. Jeg mener, vi har fremført vores synspunkter. Jeg beklager bare, at så mange har ment, at fordi vi har stemt i dag for det, der var rigtigt, så har vi også stemt for dette lovforslag. Lad mig sige, så det ikke kan misforstås, at vi ønsker ingenlunde at være med til at beskatte landbruget i den givne situation. Vi har ønsket, som vi har sagt hele sommeren, at være med til at hjælpe dansk landbrug ud af den økonomiske klemme, og vi har ønsket at give dansk landbrug de investeringsmuligheder, som kunne være med til at give de impulser i dansk landbrug, som kunne være med til at skabe en bedre betalingsbalance. Derfor beklager vi